

André Tehrani

The Miracle of Rigid Fluids

Vindussalen

16.02 – 19.03, 2017.

Maleriene til André Tehrani tar utgangspunkt i digitale og industrielle fargesystemer. Til separatutstillingen *The Miracle of Rigid Fluids* ved Kunstnerforbundet har Tehrani produsert fire arbeider som er utført med billakk på aluminium, og som i hovedsak gjør bruk av patenterte bilfarger. Verkene er produkter av delegert lønnsarbeid og er – bortsett fra noe forarbeide – laget av ansatte ved ulike lakkeringsverksteder og printstudioer i Oslo. Presentasjonen ledsages av en samling med prosatekster skrevet av kunstneren, som utgis på kunstbokforlaget Lord Jim Publishing.

To av verkene på utstillingen består av sotede plastformer – nærmere bestemt en type masseprodusert solbeskyttelse for bilvinduer – som er klebet på monokrome aluminiumsplater. Størrelsene på disse bakplatene er identiske med pappemballasjen som plastformene leveres i, og aluminiumen er lakkert i farger som korresponderer med bilmodellene som vindusbeskyttelsen er produsert for.

De to øvrige arbeidene fremstiller lakkerte strekmønstre i lengder som tilsvarer gangavstanden mellom Tehranis atelier på Ensjø og nærmeste apotek og fargehandel. I likhet med de overnevnte maleriene er også disse utført med billakk, men fargene peker mot andre virksomheter enn bilindustrien: Ett av verkene benytter Peugeots variant av Yves Kleins ikoniske blåfarge og det andre er utført med de to oransje standardfargene International Orange og Safety Orange, som begge benyttes i sikkerhetsmessige øyemed, for eksempel til å forsterke synligheten til astronauter, veisperringer og jaktutstyr.

Prosatekstene i publikasjonen beveger seg i et komisk og selvutleverende toneleie, og søker å beskrive verksproduksjonens logistikk og fremgangsmåter fra et dypt personlig ståsted. I likhet med maleriene på utstillingen viser tekstene også en særlig interesse for farge og fargebruk, og Tehrani vier mye plass til betraktninger rundt fargens bruksfunksjoner, betegnende egenskaper og skiftende kulturelle status. Sett i lys av formspråket som benyttes i maleriene, kan valget av en personlig henvendelsesmåte forstås som forsøk på å tilskrive det strømlinjeformede og industrielt produserte kunstobjektet et psykologisk temperament. Mer overordnet skaper kombinasjonen av bilde og tekst i dette tilfellet en friksjon mellom maleriske virkemidler og kulturelle mytologier, og setter seg fore å undergrave forestillinger som holder fast ved at en promiskuøs fargebruk angir noe lettvekteraktig og eksotisk, eller at en glattpolert overflate er subjektløs og upersonlig.

Som helhet gir maleriene og tekstsamlingen uttrykk for en ambivalens til litteraturens og billedkunstens ulike historier og virkefelt. Maleriene benytter åpenbart formale markører som kan identifiseres som modernistiske, men gjør samtidig bruk av materialer, metoder og teknologier som er tydelig kontemporære. Videre presenteres verken bildene eller prosatekstene som autonome kunstverk i modernistisk forstand; de er snarere tvunget sammen i et beklemt avhengighetsforhold der de påvirker og forstyrrer hverandres domene.

André Tehrani (f. 1980) er en billedkunstner som bor og arbeider i Oslo. Han har hatt separatutstillinger ved visningssteder som Tegnerforbundet (2014), NoPlace (2013) og Entrée (2013). I 2017 har han separatutstilling på MELK og i 2018 ved Galleri LNM. Han har deltatt på gruppeutstillinger som *Make Default*, Hordaland Kunstsenter (2016), *Förbannad Vare Du*, Kunstnerforbundet (2015), *Soft Measures*, WIELS Contemporary Art Centre (2014), *Sound vs. System*, Kunsthall Oslo (2013) og *This House*, Palais de Tokyo (2013). Tehrani er utdannet ved Statens Kunstakademi i Oslo og Kungliga Konsthögskolan i Stockholm.

Prosjektet er støttet av Norsk Kulturråd.

